

Dit plus-artikel krijgt u gratis: veel leesplezier!

Zin in meer? Bevestig dan uw e-mailadres via de e-mail die we u net stuurden

 DINSDAG 27 NOVEMBER 2018 - DS AVOND

WERELDREIZIGERS (1)

<p>De grillige kust van Zuid-Georgië. christian clauwers</p>

De grillige kust van Zuid-Georgië. © christian clauwers

De eilanden waar zelden iemand komt

Vijf weken reisde Christian Clauwers rond over de Atlantische Oceaan, waar hij met een expeditieschip afgelegen eilanden bezocht. De indrukwekkende foto's van die reis stelt hij tentoon in galerie Zeberg, in het centrum van Antwerpen.

MAAIKE FLOOR

Duizenden pinguïns op een kluitje, een dolfijn die metershoog de lucht in springt en een babyzeehond die ligt te zonnen op het land. Wekenlang heeft Christian Clauwers meer dieren dan mensen gezien toen hij onderweg was naar de eilanden in de Atlantische Oceaan tussen Ushuaia in Zuid-Amerika, de meest zuidelijke stad ter wereld, en de Kaapverdische eilanden, voorbij de evenaar.

‘Eerder had ik al een expeditie naar Antarctica gemaakt’, zegt Clauwers. ‘Toen heb ik aan boord van een voormalig spionageschip van de Russen rond de helft van het continent gevaren, samen met wetenschappers en mensen die voor de Verenigde

Naties werken. Nu kon ik mee met een expeditie met oceanologen, marinebiologen, vogelliefhebbers en fotografen. Je hebt er weinig comfort, maar de ervaring is ongelooflijk.'

<p>Christian Clauwers reisde al twee keer de wereld rond. christian clauwers</p>

■ © Christian Clauwers reisde al twee keer de wereld rond. © christian clauwers

Al tijdens zijn studies politieke wetenschappen en global management aan de Universiteit Antwerpen reisde Clauwers zo veel mogelijk, het liefst met een camera in zijn hand. In 2011 gaf hij de kunst- en antiekzaak Zeberg van zijn moeder en tante een doorstart. Daardoor verdiende hij wat geld om ook grotere reizen te ondernemen en investeerde hij in fotomateriaal om zijn eigen werk te kunnen maken. ‘Nu haal ik er plezier uit om de kunstfoto’s van mijn reizen in de galerie te combineren met andere werken.’

Het meest desolate eiland ter wereld

Clauwers drukt de beelden in het groot af op aluminium en plexiglas, waardoor ze goed tot hun recht komen. De grootste afdrukken zijn 2 meter op 1,3 meter. Door dat grote formaat stapt u als toeschouwer bijna in de spectaculaire landschappen van de eilanden in de Atlantische oceaan. ‘Ik wil een ongerepte wereld vastleggen waarin je kan wegdromen. Het lijkt een fantasiewereld die de werkelijkheid overtreft.’

Clauwers bezocht onder andere het meest desolate eiland ter wereld. ‘Tristan da Cunha heeft geen vliegveld en geen haven. Omdat de zee rustig was, slaagden we erin om met een zodiac aan wal te gaan. Daar hebben we veel geluk mee gehad. Twee van de drie keer lukt dat immers niet. Er wonen 278 mensen die allemaal afstammen van zeven families. Ze waren blij nog eens een praatje te kunnen maken met een buitenstaander. Tristan da Cunha is Brits overzees gebied en ze spreken er Engels, maar wel oud-Engels. Dat is moeilijker te verstaan. Het vasteland is zeven dagen varen, dan zit je echt wel ver van de rest van de wereld.’

Sint-Helena, het eiland waar Napoleon in ballingschap zat en in 1821 stierf, heeft ruim 4.000 inwoners en daar is wel wat toerisme.

‘Met een drone heb ik beelden gemaakt van Longwood House, waar Napoleon

<p>Drie inwoners van Tristan da Cunha. christian clauwers</p>

■ Drie inwoners van Tristan da Cunha. © christian clauwers

verbleef. Ik heb op Sint-Helena ook de oudste landschildpad ter wereld gefotografeerd, die 186 jaar oud zou zijn. Met dank aan de tuinman van de gouverneur die me over het hek heeft geholpen.'

Op het eiland Ascension verblijven alleen mensen die daar beroepsmatig aan de slag zijn. Dat zijn vooral inwoners van Sint-Helena, een stuk of honderd Britten en dan nog wat Amerikanen. 'Als je op Ascension aankomt, vallen vooral alle zendmasten, satellieten en kabels op, naast de legerbasis', vertelt Clauwers.

De natuur bestaat grotendeels uit een soort maanlandschap. 'Al zijn er ook groene stukken, door de plantensoorten die hier geïntroduceerd zijn. De Britten brachten er allemaal planten- en diersoorten naartoe en een deel daarvan gedijt goed. Het is ook op Ascension dat de groene schildpad vanuit Brazilië 2.600 km aflegt om eieren te komen leggen', weet Christian Clauwers. 'Ook daar heb ik foto's van kunnen maken.'

Een krant uit 1908 en een dode pinguïn

In totaal heeft Clauwers al 113 landen bezocht en twee keer de wereld helemaal rondgereisd. Zijn expedities naar Spitsbergen en Antarctica hebben het meeste indruk gemaakt. 'Op Spitsbergen heb ik onder andere de zadenbank kunnen bezoeken, waar Tom Waes tijdens zijn reportage voor een gesloten deur stond. Daarin zitten een miljoen verschillende soorten zaden van planten uit alle delen van de wereld. Als die planten ooit uitsterven, kunnen ze dankzij de zadenbank opnieuw worden geteeld.'

Clauwers bezocht ook het meest zuidelijke puntje van Antarctica waar je zonder ijsbreker kunt komen. 'In een schuilhut op Kaap Evans, waar avonturier Robert Falcon Scott (1868-1912) verbleef tijdens zijn expedities naar Antarctica, lag op tafel nog een krant uit 1908 en een dode pinguïn, zijn avondmaaltijd.'

<p>Een babyzeehond ontspant aan land. christian clauwers</p>

■ Een babyzeehond ontspant aan land. © christian clauwers

De Droge Valleien bij de Rosszee werden ook door Scott ontdekt. Ze vormen het grootste ijsvrije gebied van Antarctica met een extreem droog klimaat. Clauwers: ‘Daar zie je dode zeehonden liggen waarvan je niet weet hoe oud die zijn. Door die extreme omstandigheden leeft er bijna niets en ontbinden dode dieren ook niet. Misschien zijn die zeehonden wel duizend jaar oud.’

Clauwers wil niet alleen mooie natuurbeelden maken, maar ook de aandacht vestigen op de opwarming van de Aarde. ‘Ik zou heel graag nog de noordwestelijke passage maken naar Alaska, via Groenland en Kamtsjatka. Het dilemma is dat die schepen het ijs onvermijdelijk openbreken, waardoor je zelf de natuur verstoort. Bovendien zal het weer een dure onderneming zijn. Als ik het zal doen, moet ik eerst nog een paar jaar sparen.’

Dat er nog andere expedities zullen komen, staat vast. ‘Dit is mijn manier van leven. Ik kan niet zonder reizen en het liefst op plekken waar amper mensen komen. Zo voel ik mij zelf ook een beetje ontdekkingsreiziger.’

Al zijn er wel grenzen, beseft Clauwers na het nieuws vorige week dat een Amerikaanse missionaris door inwoners van het Noord-Sentineleiland in de Golf van Bengalen werd gedood door een pijl. ‘Dat eiland fascineert me enorm, maar dat heb ik er toch niet voor over.’

Zeberg, Vleminckstraat 3, 2000 Antwerpen. Vrij-zo: 13-18u.
